

La salut del poble es la suprema lley.

Poble que no lluita, es poble mort, y tal lluita deu ser sols pel dret á la vida y á la lliure manifestació.

LA TRONADA

Tots els que'ns buscan lo benestar á l'altre vida s'el procuran per aquesta.

Deu al crear al dimoni, ó va equivocar-se ó es que gosa en que'l mal existeixi; per aixó la ciencia no lliga ab ells.

Setmanari satírich vermell.

Sortirá tots los dissaptes.

Preus de subscripció

Granollers al mes. . . 0'25 ptas.
Fora trimestre. . . 1'00 »

Administració y Redacció, Aurora, 23

Tots els originals encaminats al bé públich, s'insertarán.

Pago per adelantat.

Número solt 5 céntims per tot arreu.

AVIS IMPORTANT

Ab lo present número 's comensa'l según mes de subscripció, per lo tant esperém que tots los suscrits se posarán al corrent, y tots los que vulgan suscriurers ens darán avis.

S'acceptan subscripcions de tres classes: Protectors de á pesseta'l mes, id. de mitja pesseta y los del preu ordinari.

Tots los que aprecian nostre publicació y poden ajudarnos en nostra tasca, els ho estimarem puig el periódich s'anirá adaptant cada día mes á nostras forsas.

Desde'l número vinent hi haurá una bonica portada y vinyetas; mes enllá fins ab caricaturas.

Entre tots ho havem de fer tot.

Bosquerols

Los amants á la Natura, los de poétichs sentiments, los que s'extassian ab lo cant harmoniós y sentit dels aucellets y ab l'aureig balsámich de la vegetació verge, tots los que á n'el silenciós solitarisme del bosch troban esplay y esbarjo á sos sentiments, tal volta no haurán reparat que mentres los irracionals disfrutan de complerta llibertat sempre que no es interrompuda per l'home, el sér racional que creu ser lo rey del món, aquet mateix es l'únich, ab tot y son

raciocini y civilisació que per l'avaricia de sos semblants permanece esclau dins las espessuras, casi com llensat pel despreci de la societat.

Esclaus en gran escala hi ha ahont per tot se respira vida y llibertat, tal com son los bosquerols; carboners, llenyaters, costalaires y rodalers.

Los carboners, que fins sembla que la societat se'ls mira com á sers inferiors, com bestias; perquè negres, bruts, rostits pel foch y el sol canicular del istiu y sa contínua vida solitaria, fora de las poblacions y lluny de sas llars, resultan rústichs com rústich es son treball.

Tots los demés per igual.

Aquí teim als costalers, los que ab son treball enriqueixen á propietaris y explotadors, lluny sempre de sas casas lluitan per un miser jornal ab la intemperie y cuan cansats de sa ruda feina al vespre se'n van á casa'l propietari, el mateix que de sas suhors acumula grans capitals; per hostatje els dona lo corral dels bous ó la pahissa y mirantlos ab recei com si fossin una colla de criminals.

Aquets mateixos á qui son explotador, el que negocieja ab sas suhadas hasta ab lo peu els aparta la llenya que per escalfarse sos escassos aliments gastan puig a n'aquet sembla que li roban; ¡pobrets! arriban á vells ans d'hora per sas contínuas lluitas ab lo temps que com cástich á tota sumissió, aquet, es mostra ingrát sempre ab el sumís. La naturalesa ens fa lliures y si nosaltres per l'egoisme d'altres nos fem esclaus no debem queixarnos de sas variacions.

Donchs si, l'explotació del home per son semblant, de per tot impera, desde las grans ciutats, focos de miasmas y aires irrespirables, fins dins las espessuras ahont l'esplendidés de nostra gran

mare Natura es mostra ab tota extensió; pro que tremolin nostres explotadors, que tremolin los lladres de tota producció que fins dins d'aquestas grans espessuras salvatjes ahont sembla que per l'home son impenetrables, se respiran vents de llibertat y emancipació; saben sos moradors que dins lo banquet de la vida, el productor, sols ell, es qui li correspon cabre y es recordau que abans que esclaus son homes y que si drets els faltan es que se'ls roban.

Lluitarán y lluitarem fins al total triomf de l'emancipació humana.

CLAR-I-NET.

¡A la Barra!

Avuy li toca á un dels tipos mes repugnants, per sos actes, de la població.

El Sr. Huguet (apotecari).

Anirem al grá de sas malifetas puig ens sap greu embrutar massa las columnas del periódich.

Aquet *pessa* fou aquella bona id. que sent *concejal* se'l tragueren á fástichs del Consistori fa uns cuants anys per exigencias pecuniarias sobres las medicinas (péssimas sempre) de beneficencia pública puig volía cobrarlas exageradament quedant abandonat fins que políticament han hagut de aprofitar cualsevol cosa.

En unas eleccions perquè sortí derrotat no volgué contribuir ab los gastos electorals.

Sempre darrera la *pela*.

Sos actes han sigut desastrosos, cuan per torn li ha tocat ser l'apotecari municipal, sos comptes han sigut desbaratats com sas medicinas que han sigut de la mes péssima calitat haguda y per haver, puig per aigua fenicada la donaba poch